

Sygn. akt VIII U 1323/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2018 r. w Gliwicach

sprawy P. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

ze skargi o wznowienie postępowania w sprawie VIII U 171/16

na skutek odwołania P. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 7 lipca 2017 roku **nr** (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od ubezpieczonego P. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1323/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 lipca 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., działając na podstawie art. 83a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych i art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a., odmówił wznowienia postępowania w sprawie ponownego ustalenia ustawodawstwa właściwego, zakończonego prawomocną decyzją z dnia 1 grudnia 2015r., zgodnie z którą (...) Oddział w Z. stwierdził, że dla ubezpieczonego P. S. w okresie od 1 marca 2012r. właściwym jest ustawodawstwo polskie.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w przedmiotowej sprawie nie znalazł zastosowania art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a., pozwalający na wznowienie sprawy zakończonej ostateczną decyzją, ponieważ nie wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanne organowi, który wydał decyzję.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł P. S., domagając się zmiany zaskarżonej decyzji w całości i uznania, że od dnia podjęcia pracy na Słowacji podlegał on tamtejszemu ustawodawstwu, względnie o uchylenie decyzji i skierowanie do ponownego rozpoznania. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

- prawa materialnego poprzez obrazę przepisów art. 13 ust. 3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego poprzez nieustalenie tymczasowego ustawodawstwa słowackiego;
- prawa procesowego poprzez obrazę przepisów art. 16 ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 987/2009 z dnia 16 września 2009r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego przez niewdrożenie procedury zawiadomienia słowackiej instytucji;
- postępowania administracyjnego, co miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, tj. art. 7, art. 75 § 1, art. 77 i art. 107 k.p.a. przez naruszenie zasady prawdy obiektywnej, przyjęcia i rozpatrzenia całego materiału dowodowego oraz nieprawidłowe i niepełne uzasadnienie decyzji;
- prawa procesowego poprzez wydanie decyzji podtrzymującej decyzję poprzednią, mimo ponownego wszczęcia postępowania w sprawie, które powinno skończyć się nową decyzją rozstrzygającą co do istoty sprawy, co narusza art. 83a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 146 § 2 k.p.a.

W uzasadnieniu wskazał, że od 1 stycznia 2013r. rozpoczął wykonywanie pracy na podstawie umowy o pracę w (...) s.r.o. mającej siedzibę na terenie Słowacji, zawiadamiając o powyższym fakcie ZUS, który prawomocną decyzją z dnia 1 grudnia 2015r. ustalił polskie ustawodawstwo. W dniu 22 czerwca 2017r. złożył wniosek o wznowienie postępowania w sprawie ustalenia właściwego ustawodawstwa, załączając umowę o pracę z firmą (...) s.r.o., harmonogram pracy i potwierdzenia otrzymywanego wynagrodzenia. Odwołujący podniósł, że powyższe dowody świadczenia przez niego pracy na terenie Słowacji nie zostały przez ZUS w ogóle wzięte pod uwagę, co jego zdaniem narusza zasadę prawdy obiektywnej wyrażoną w art. 7 k.p.a. oraz zasadę rozpatrzenia całego materiału dowodowego zgodnie z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 75 § 1 k.p.a. Podkreślił również, że zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego, polska instytucja ubezpieczeniowa – ZUS –po otrzymaniu przez odwołującego informacji o wykonywaniu pracy na terytorium Słowacji powinna była ustalić mu tymczasowe ustawodawstwo słowackie i zwrócić się do odpowiedniej instytucji słowackiej ze stosowną informacją, oczekując na jej ustalenia w zakresie podlegania ubezpieczeniom społecznym. Zaznaczył, że ZUS nie zastosował się do tych przepisów i wydał decyzję ustalającą mu ustawodawstwo polskie wbrew przepisom unijnym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że decyzją z dnia 1 grudnia 2015r., po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego ze słowackim odpowiednikiem ZUS, od 1 marca 2012r. ustalono dla P. S. ustawodawstwo polskie w zakresie ubezpieczeń społecznych. Odwołanie od tej zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 12 kwietnia 2016r. w sprawie VIII U 171/16, a apelacja od tego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 kwietnia 2017r. (III AUa 1055/16). Organ rentowy podkreślił, że odwołujący domaga się wznowienia postępowania w trybie art. 83a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i uchylenia prawomocnej decyzji ZUS z dnia 1 grudnia 2015r., jednakże przedłożone przez niego dokumenty, tj. umowa o pracę z firmą (...) s.r.o., raporty z wykonanych prac i potwierdzenia wynagrodzeń (zarabiał 10 euro miesięcznie), nie stanowią nowych dowodów w sprawie, ponieważ wszystkie te okoliczności były znane organowi rentowemu i sądom orzekającym w poprzedniej sprawie. Nadto słowacka instytucja wykonująca zadania w zakresie ubezpieczeń społecznych nie potwierdziła, że ubezpieczony podlegał w zakresie ubezpieczeń społecznych ustawodawstwu słowackiemu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 22 czerwca 2017r. odwołujący P. S. wystąpił z wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie ponownego ustalenia ustawodawstwa właściwego, zakończonego prawomocną decyzją z dnia 1 grudnia 2015r., zgodnie z którą (...) Oddział w Z. stwierdził, że dla ubezpieczonego P. S. w okresie od 1 marca 2012r. właściwym jest ustawodawstwo polskie. Do wniosku dołączył kopię umowy o pracę z firmą (...) s.r.o. z siedzibą na Słowacji, potwierdzenia otrzymywania wynagrodzenia oraz raporty z wykonanej pracy.

Zaskarżoną decyzją z dnia 7 lipca 2017r. (...) Oddział w Z. odmówił wznowienia postępowania w sprawie ustalenia ustawodawstwa właściwego dla ubezpieczonego wskazując, że ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów w sprawie, które uzasadniałyby wznowienie postępowania.

P. S., nie zgadzając się z ww. decyzją, wniósł odwołanie.

Ustalono w toku postępowania sądowego, iż decyzją z dnia 1 grudnia 2015r. (...) Oddział w Z. stwierdził, że dla ubezpieczonego P. S. od dnia 1 marca 2012r. właściwym jest – w zakresie ubezpieczeń społecznych – ustawodawstwo polskie.

Powyższa decyzja została zaskarżona przez odwołującego.

Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2016r. (sygn. akt VIII U 171/16) oddalił odwołanie i zasądził od odwołującego na rzecz organu rentowego kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2017r. (III AUa 1055/16) Sąd Apelacyjny w Katowicach oddalił apelację P. S..

Ustalono, że odwołujący do dnia wydania zaskarżonej decyzji z dnia 7 lipca 2017r. nie przedłożył żadnych nowych dowodów, które mogłyby wpłynąć na zmianę decyzji z dnia 1 grudnia 2015r. w zakresie ustawodawstwa właściwego dla ubezpieczonego od 1 marca 2012r. Odwołujący nie przedłożył również żadnych dowodów w toku niniejszego postępowania przed tut. Sądem. Dołączone do wniosku o wznowienie postępowania z dnia 22 czerwca 2017r. dokumenty w postaci kopii umowy o pracę z firmą (...) s.r.o. z siedzibą na Słowacji, potwierdzeń otrzymywania wynagrodzenia oraz raportów z wykonanej pracy były znane organowi rentowemu oraz sądom orzekającym w pierwotnie rozpatrywanej sprawie o ustalenie właściwego ustawodawstwa – w aktach tych znajduje się już kopia umowy o pracę z (...) s.r.o. oraz potwierdzenia otrzymywania wynagrodzeń i raporty, z tym że z innych miesięcy, niż dołączone do wniosku.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego oraz akt tut. Sądu – sygn. akt VIII U 171/16.

Zebrane dowody Sąd uznał za wystarczające i mogące być podstawą ustaleń faktycznych oraz rozstrzygnięcia

Sąd pominął dowód z przesłuchania odwołującego z powodu nieusprawiedliwionego niestawiennictwa odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 145 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017, poz. 1257 ze zm.) w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanne organowi, który wydał decyzję.

Z kolei jak stanowi art. 83a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2017, poz. 1778 ze zm.), zwanej ustawą systemową, prawo lub zobowiązanie stwierdzone decyzją ostateczną Zakładu ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie.

W analizowanej sprawie przedmiotem sporu było ustalenie prawidłowości decyzji z dnia 7 lipca 2017r. odmawiającej wznowienia postępowania w sprawie ponownego ustalenia ustawodawstwa właściwego, zakończonego prawomocną decyzją z dnia 1 grudnia 2015r., zgodnie z którą (...) Oddział w Z. stwierdził, że dla ubezpieczonego P. S. w okresie od 1 marca 2012r. właściwym jest ustawodawstwo polskie. W szczególności zaś należało ustalić czy odwołujący przedłożył nowe dowody lub czy ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji z 1 grudnia 2015r., które mają wpływ na rozstrzygnięcie zawarte w ww. decyzji.

W ocenie Sądu orzekającego przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało, aby wznowienie postępowania zakończonego decyzją z dnia 1 grudnia 2015r. było zasadne.

Zdaniem Sądu odwołujący nie przedłożył żadnych nowych dowodów, ani też nie zostały ujawnione okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji o ustaleniu właściwego dla ubezpieczonego ustawodawstwa, które mogłyby wpłynąć na zmianę tej decyzji.

Sąd podkreśla, że odwołujący składając wniosek o wznowienie postępowania jak również w trakcie postępowania przed organem rentowym nie przedstawił żadnych nowych dowodów, które byłyby nieznanymi organowi rentowemu, bądź nie zostały ujawnione w toku postępowania przed Sądem Okręgowym w Gliwicach w sprawie VIII U 171/16. Wprawdzie do wniosku dołączył kopię umowy o pracę z firmą (...) s.r.o. z siedzibą na Słowacji, potwierdzenia otrzymywania wynagrodzenia oraz raporty z wykonanej pracy, jednakże nie były to dokumenty, które mogłyby stanowić nowe dowody w sprawie. Jak ustalono w toku niniejszego postępowania, ww. dokumenty załączone przez odwołującego do wniosku o wznowienie postępowania z dnia 22 czerwca 2017r. były znane organowi rentowemu oraz sądom orzekającym w pierwotnie rozpatrywanej sprawie o ustalenie właściwego ustawodawstwa – w aktach tych znajduje się już kopia umowy o pracę z (...) s.r.o. oraz potwierdzenia otrzymywania wynagrodzeń i raporty, z tym że z innych miesięcy, niż dołączone do wniosku. Do wniosku odwołujący dołączył bowiem potwierdzenia otrzymanego wynagrodzenia i raporty z pracy z dodatkowych okresów, jednakże zarówno kwoty wskazane w tych potwierdzeniach jak i zakres prac wyszczególnionych w raportach są zbliżone do tych, które zostały wskazane w potwierdzeniach i raportach przedłożonych w pierwotnie rozpatrywanej sprawie.

W związku z powyższym Sąd uznał, że ubezpieczony w trakcie niniejszego postępowania sądowego nie wykazał nowych dowodów ani nie ujawnił żadnych okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji z 1 grudnia 2015r., które mogłyby mieć wpływ na rozstrzygnięcie zawarte w ww. decyzji.

Sąd zwraca uwagę, iż jedną z zasad w postępowaniu cywilnym, a takim również jest postępowanie z zakresu ubezpieczeń społecznych, jest zasada kontrydyktoryjności. W myśl art. 6 kodeksu cywilnego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zatem w niniejszej sprawie ciężar udowodnienia, że decyzja ZUS jest nieprawidłowa spoczywa na odwołującym.

Tymczasem ubezpieczony zachował się w sposób bierny, ograniczając się w istocie do negowania decyzji organu rentowego i podnoszenia zarzutu uchybienia proceduralnego poprzez nieuwzględnienie nowych – zdaniem odwołującego – dowodów w sprawie, czego wynikiem miało być niewystarczające zbadanie materiału dowodowego przez organ rentowy. Ubezpieczony jednakże sam nie przyczynił się do zebrania dodatkowego materiału dowodowego w sprawie, ponieważ – jak wykazało niniejsze postępowanie – załączone do wniosku o wznowienie postępowania dokumenty były już znane organowi rentowemu i sądom orzekającym. Odwołujący nie poczynił takich starań również na etapie niniejszego postępowania sądowego, w szczególności zaś nie stawił się na wyznaczonej przez Sąd rozprawie i nie usprawiedliwił swojego niestawiennictwa.

W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, iż nie zostały spełnione przesłanki z art. 83a ust. 1 ustawy systemowej, które uzasadniałyby wznowienie postępowania w sprawie ponownego ustalenia ustawodawstwa właściwego, zakończonego prawomocną decyzją z dnia 1 grudnia 2015r., zgodnie z którą (...) Oddział w Z. stwierdził, że dla ubezpieczonego P. S. w okresie od 1 marca 2012r. właściwym jest ustawodawstwo polskie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd – na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. – oddalił odwołanie.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804 ze zm.).

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek